

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
Cene oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo.

Narodnina: Zedinjene države (siven Chicago) \$5.00 na leto, \$3.00 za pol leta; Chicago in Cincero \$7.50 na leto, \$3.75 za pol leta, in za inostranstvo \$9.00.

Naslov za vse, kar ima stik s listom: "PROSVETA"
2857 So. Lawdale Avenue, Chicago, Illinois.
"THE ENLIGHTENMENT"
Organ of the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.
Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5.00 per year; Chicago \$7.50 and foreign countries \$9.00 per year.

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS
Datum v oglepaju n. pr. (Aug. 31-1928) poleg vsakega imena na naslovu pomeni, da vam je s tem dnevom potekla naročnina. Ponovilo jo prevodimo, da se vam ne ostavi list.

PROSPERITETA, KJE SI?

Policijske postaje kot posredovalnice za delo. Medtem ko Herbert Hoover, predsedniški kandidat republikanske stranke, poje pesmico o republikanski prosperiteti, čes, da je to edina stranka, ko je dela in kruha za vse, kadar je na krmilu pa goli fakti govore nasprotno.

Privatne posredovalnice so oblegane s prosilci za delo. Ti imajo še nekaj centov, da jih nesejo posredovalcu za delo. Današnja človeška družba je pač tako fino urejena, ako brezposelni delavec išče delo, mora imeti nekaj evenka v žepu.

Da se temu odpore, je bilo štirinajst policijskih postaj izpremenjenih v brezplačne posredovalnice za delo. Vsak distriktni kapitan da navodila svojemu moštvu, da obišče podjetnike v njegovem distriktu in ti poročajo njemu, ako potrebujejo kaj delavcev.

In kaj počno ostali brezposelni delavci? Kako se naj prehranijo in oblačijo? Kako se naj pripravijo za zimo? Izgleda ni, da se ekonomske razmere za delavce izpremenijo v dobi toliko opevane republikanske prosperitete. Policija sicer naznanja, da bodo policijske postaje posredovale za delo skozi zimo, ali to je slaba tolažba za brezposelne delavce.

Hoover, predsedniški kandidat republikanske stranke, nabraž sam ne verjame v republikansko prosperiteto, kateri je na shodih zažigal kadilo. V Newarku je v teku svojega kampanjskega govora rekel: "Da ščitimo delavce, da obdržimo zanje prosperiteto, da odpravimo revščino, moramo organizirati naš ekonomski sistem tako, da bo delo za vse, ki žele delati."

Kaj je Hoover povedal s temi besedami? Priznal je, da prosperitete za delavce ni, da je treba preurediti tako ekonomske razmere, da bo za vsakega delo, ki želi delati. Tega pa republikanska stranka nima v svojem programu, ampak temeljito gospodarsko spremembo v svojem programu ima socialistična stranka, tako da bo delo za vsakega, ki želi delati.

nje, ki jih je treba oživetiti z umetnim namakanjem, kot so čakala, ko je bila demokratska stranka v sedlu: Ako je Hoover resno mislil na to, kar je govoril, bi bil to bolj nakratko opravil, ako bi dejal: "Ako hočemo, da bodo vsi zdravi državljani delali, ki imajo voljo delati, tedaj izpremenimo kapitalistični gospodarski sistem v socialističnega." Hoover tega ni rekel. In to zadostuje za razumne delavce.

VESTI IZ NASELBIN

Izredna seja Zadruga. Johnstown, Pa.—Članom in delničarjem Moxham slovenske zadruga naznanjam, da se vrši izredna seja tega podjetja v nedeljo, dne 30. septembra popoldne na Moxhamu, Pa., v slovenskem domu.

Naznanilo in zahvala. St. Louis, Mo.—Zalostnim arcem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je moj ljubljani soprog in oče 8 otrok, najstarejši 22, najmlajši pa 4 leta star, Martin Pucel, dne 22. avgusta preminul. Pogreb se je vršil dne 25. avgusta. Pokojni je bil rojen 15. junija leta 1879 v fari Sv. Trojica, vas Planina, srez Krško na Dolenjskem.

Zaluzjoči ostali: Franca Pucel, soproga in mati; Franca in Anie, hčerki; John, Martin, William, Arvis in Louis, sinovi. Vs v St. Louisu, Mo., sestra Neza in brat John pa v Huntingtonu Ark. John Majnerich.

Zaluzjoči ostali: Franca Pucel, soproga in mati; Franca in Anie, hčerki; John, Martin, William, Arvis in Louis, sinovi. Vs v St. Louisu, Mo., sestra Neza in brat John pa v Huntingtonu Ark. John Majnerich.

Zaluzjoči ostali: Franca Pucel, soproga in mati; Franca in Anie, hčerki; John, Martin, William, Arvis in Louis, sinovi. Vs v St. Louisu, Mo., sestra Neza in brat John pa v Huntingtonu Ark. John Majnerich.

Zaluzjoči ostali: Franca Pucel, soproga in mati; Franca in Anie, hčerki; John, Martin, William, Arvis in Louis, sinovi. Vs v St. Louisu, Mo., sestra Neza in brat John pa v Huntingtonu Ark. John Majnerich.

Zaluzjoči ostali: Franca Pucel, soproga in mati; Franca in Anie, hčerki; John, Martin, William, Arvis in Louis, sinovi. Vs v St. Louisu, Mo., sestra Neza in brat John pa v Huntingtonu Ark. John Majnerich.

Ker je letošnje piknikovanje končano in gradje lepo dozoreva, je Slovensko izobraževalno podporno društvo sklenilo prirediti vinoko trgatav v soboto, dne 23. septembra, v Domu na 9. cesti. V imenu društva vabim vse rojake Jugoslovane, da pridejo na prvo letošnje jesensko veselico v velikim številu, kajti godba bo izvrstna, tako tudi vsa ostala potrestaja, kar veselčni odbor je sedaj pridno na delu. Vstopnina za moške 35c, za ženske 15c.

Anton Rodnak. Novo društvo. Gowanda, N. Y.—Tukaj imamo 2 tovarni, usnjarno in livarno, ki sta še zmeraj dobro obratovali, pa kar naskrat se je domislil naš gospod R. W. in je odslužil 60 moških in tudi nekaj žensk za nedolžen čas.

Naznanjam prijateljem, da smo ustanovili novo društvo v Gowandi "Združeni Slovenci" št. 211, ki priredi, veselico 29. septembra točno ob 7. zvečer. Vstopnina za moške 50c, žene in dekleta vstopnina proste. Vabimo vse Slovence, Hrvate in Srbe iz bližnje okolice.

Na svidenje 29. septembra! Joseph F. Povhe. LISTNICA UREDNIŠTVA. Duluth, Minn.—Naročnik.—Za datum, ki ga želite zvedeti, se obrnite na priseljeniški urad v New Yorku, kjer imajo zabeležene take stvari in vam lahko ustrezno s tozadevnimi podatki. Naslov: U. S. Immigration Bureau, New York City, N. Y.

Koroščeva polletja praganja socialiste. Hlona preiskava pri članih Socialistične stranke in "Svobode" ter Saveza železničarjev.—Orožniki plenijo "Delavsko politiko", "Volnostimac" in "Delavce".—Hajka na rdečo zastavo.

Senovo, 7. septembra 1928. Tudi nas Senovčane je doslej strahopeten rimski pendrek, nočne roke katoliškega Mussolinija. Pretečeno nedeljo, dne 2. septembra, je priredila tukajšnja podružnica "Svobode" na vrhu "Delavskega doma" prvi sast svojega pevskega zbora "Svobode" in je odnesla veliki noralen uspeh za socialistično ribanje v našem kraju. Razumno se, da je na "Delavskem domu" mogočno vihrala rdeča zastava, simbol ljubezni velikega, atiranega proletarijata! Zelo jorazno je vplivala na tukajšnje črnuhe dolga povorka rdečih kolezarjev iz Hrastnika, Trbovelj in Zagorja, ki so s svojimi rogi naznanjali, da živimo h da naa je vedno več! — 5. t. n. na vse zgodaj, že ob pol 6. uri jutraj, pa posetijo tukajšnji moške postave celokupen odbor "Svoboda", s. Baraga, Petrič, Rihtar, Brevec in Miakar in jim naznanijo v imenu itd., po nalogu sreskega poglavarja v Brečicah, hlono preiskavo. Ob tej priliki sporočamo proletarijatu cele Slovenije, da so našli ključni cel praveci "Jančarji" in ga opozarjamo da se jih čuvajo, kajti oni so bolj žandaraki, kot orožniki. Slednji so se obnašali viteško, dočim so klerikalni občinski mošči, ki bi imeli zastopati prizadete, pravzaprav igrali "žandarje". Najbolj se je odrezal župan kot bivši poslanec, ki je mislil pri tej priliki na nekdanjo imunizeto in na poslanske dijete. Pri s. tajniku "Svobode" so zaplenili dve brošuri Karla Marksa, II. Teil des ABC. Kommunismus, recitacijski izvirček Tolstojca, namenjen za proslavo in recitacijski izvirček Maksim Gorkija. G. poslanc

neč je bil silno radoveden in ker sam ni vedel, kaj te brošure pomenijo, vpraša našega s. tajnika. S. tajnik: "Izvolite prečitat, da boš vedel!" To je bil ogenj v strehi! Občinski tajnik protestira: "Jaz sem uradni organ." Kot dobri katoličani smo se spomnili na osmero blagov. Pri bližnjiški knjigi "Svobode" se nikakor ni spoznal in je na vsak način hotel konstatirati, da ima podružnica denar. Pa to mu še ni bilo dosti; popeljal je orožnike in prodajalno konsuma, češ, tu imajo glavni biro. Nemara je mislil na "filijalko Moskve," z zlatimi cekini, ki bi jih gotovo krvavo rabili, odkar ni več poslanskih dijet. Ubogi sloven, narod, ki so ga vodile in ki ga še vodijo take "reprezentance." Zastonj teror Koroščevega pandreka! Mi socialisti klonili ne bomo! Živela "Svoboda"! Živel socialistem! Živela proletarska demokracija! Ze 2. sept. je prišel komandir orožniške postaje in je zahteval, da umaknemo rdečo zastavo; odgovorilo se mu je, da ne obstoja zakon, ki bi to predpisal. Komandir se je takoj napotil v Brečice od sreskega poglavarja. Kaj se je tam storilo, ne vem, pač pa smo videli, da so vsi čas veselice patrolirali okoli "Delavskega doma". Preiskava se je vršila pri slededih s. s. Baraga, Petrič, Rihtar, Brevec, Miakar; vršiti so jo pa hoteli tudi pri s. Zupančiču in Radiju, ki sta pa bila točano na sihu. S. Baragi so pregledali vse žepa in plenili, odnosno cenzurirali cele dve uri. Pri najdbi Marksa in II. Teil ABC. des Kommunismus so osupnili in pravijo: "Vi ki vedno trdite, da ste socialisti, čemu pa imate to?" "Čitati brošure, zlasti Marksove, ni prepovedano, kajti v informaciji jih čita tudi dr. Korošček in njegova policija in Vi, g. bivši posl. tudi, če hočete, zaradi tega pa se nisem komunist!" je odgovoril s. Baraga. To leto je sveto leto za mogočne ministre v črnih talarjih: Zavest, da razpolagajo s "samo državno oblastjo, jih je zazibala v prijetne sanje o njih vsomogočnosti in jim vzela menda tudi še poslednjo trohico državniške modrosti in pa političnega poštenja — seveda, če so ga sploh kedaj imeli. Ni jim dovolj to, da so do tedaj bili vedno med prvimi izmed tistih, ki so okradili slovenske delavca in kmetia še za tiste borne pravice, ki se jih je priboril za časa ranjke Avstrije, ni jim dovolj, da so tako temeljito pomagali rušiti naše gospodarstvo, ne, oni hočejo še pokloniti nam "v čast božjo in spas narodov", eno najlepših cvetk iz njih politične bisage — samo sveto inkvizicijo. "Bog živi," čuvarje naše javne varnosti! Priznati moramo, da se počutimo, kakor v Abrahamovem naročju... Bog živi našega skrbnega in ljubeznivega očeta, g. dr. Korošča! Saj premetali so nam — to moramo reči — res temeljito vse, karkoli je dišalo po "prevratni" literaturi. Celo našega ubogega Abditusa niso pozabili, "Socialni problem!", "Poblema malega naroda" itd., vse to je romalo na pregled, da bo blamaža bolj ovidna in temeljita. Ej, ej, saj vemo dobro, komu je "Svoboda" trn v peti! Pa ne samo "Svoboda," tudi "Ujedinjeni Savez Železničarjev Jugoslavije". Kar čez noč je menda tudi on postal strahovita revolucionarna organizacija. Rečiči moramo, da niti sama Moskva ne bi znala tako na debelelo fabricirati komuniste, kot to dela danes po milosti Vukičevića notranji minister dr. Korošček. V znamenju ljubezni do bliznjega, socialne pravice in ravnopravnosti nam daje torbo na usta in batine, kmetu boben, klerikalnim trabantom in podreplnikom pa mastne službe in stoleke ministrake... V čast in slavo božjo! Da ne pozabimo: anno domini 1928 vlada naš najkulturnejši in največji Slovenec. Zato tudi mi pravimo: Doli s klerikalnimi policijati, doli s črnimi praganjati delavcev in kmetov!

Frank Walsh je liberalni Brezverci Darrowovega kalit in materialisti a la Mencken sta još bude. Karikatiristi in satiriki imajo letos materijala za bogove. Zgodovina ameriških volilnih cirkuosov ni še nikdar videla toliko ključnih vrtoglavoosti in fakih dirk, pri katerih se skušajo jahati obdržati na dveh in celo treh konjih, ali celo na oslu, kameli in tigru.

Clarence Darrow se je izjavil za Smitha. Darrow je star brezverec. Pravkar je objavil v "Forumu" članek "The Myth of the Soul" (bajka duše), ki ga podpisem z vsemi štirimi. Toda Darrow sovraži hinavsko prohibicijo in zato bo volil Smitha. Darrow je dober filozof, toda slab politik; ne more videti, da z izvolitvijo Smitha ne bo prohibicija nič manj hinavaka.

Mencken je tudi agnostik. Nihče se ne zna tako norčevati iz duhovščine kot on. Koga bo volil? Smitha! Mencken sicer piše, da Smithu "mora manjkati enega ali dveh koleškov", ker se drži rimake vere, ali če je treba izbirati med katoliškimi in protestantskimi hinavci, si on izbere katoliške! Srečna duša, Mencken, ki najde razliko med hipokriti!

Tretji bo menda Sinclair Lewis, ki je zapisal v svojem romanu "Elmer Gantry", da kdor posreba katoliške dogme, mora imeti želodec noja. A kaj se on briga za dogme! Elmer Gantry zahteva svobodo srebanja, šampanca in Smith prinese to svobodo v zlatem kelihu.

Ivan Molek: V Fordovem kraljestvu. Vtisi iz Detroita in Kanade.

Onkraj meje v Kanadi. Kakamo in čakamo in se pomicemo kot polji. Čez dobri dve uri nas porinejo na ladjo. Tri ladje so neprenehoma prevalele ameriške "pijanec" najbrž do polnoči! Dobro, da človek vidi to blaznost. Nekateri "turisti" so bili res pljani. Ni čuda, da so cariniki in naselniški uradniki na ameriški strani skakali kot brez glave in postajali z vsako uro osornejši.

Bila je dvojna preiskava. Prvi je vtaknil svoj nos v naš avto prohibičnik in tipal pod sedeži. Našel ni nič. Kar smo nesli čez mejo, je bilo v železcu in brez vsakega efekta. Vsi smo bili trezni, kar je bilo gotovo v čast naši družbi. Pred nami je bil avto zamorcev iz Chicago — videli smo Heencno tablico — ki pa niso imeli sreče. Njihov avto je bil porinjen na stran v znamenje, da so nekaj našli pri njih. Kljub stražam prohibičnikov se tihotapstvo vrši na debelelo. Marsikdo stisne steklenico ali "flask" skozi mreže. Navadno nalože ta posel ženskam, ki skrivajo steklenico v nočrje ali kam drugam. Rojak, ki mi je pravil, kako so privezali dva kvorta žganja na os med koleasa avta, je moral srečati "zelenega" stražnika. Ta igra je nevarna, ker tudi spodaj dobro pogledajo.

Drugi je bil uradnik naseljevanja. Izpraševal je strogo. Vsi smo morali pokazati državljanske papirje in odgovoriti na zvrta vprašanja. Sodrug Juško je pozabil svoj papir doma. Nekaj časa je študiral njegov obraz in verjel mu je ter ga pustil. Zraven mene je sedela avtomobilski industriji, ampak soproga sodruga Semrova s svojo malo hčerko. "Kdo je ta ženska?" je bilo vprašanje. Pojasnilo ni zadostovalo in uradnik je še vprašal hčerko, če je ženska res njena mati. — Ko je pred par meseci šla neka slovenska družba skozi isto inkvizicijo, je malo manjkalo, da niso rojaku pridržali njegove žene, ker ni imel dokaza, da je res njegova žena in državljanka. To omenjam radi tega, da bodo rojaki, ki potujejo čez mejo, vedeli pripraviti se z vsemi potrebnimi listinami.

Brez smole pa je nismo bili. Med nami je bil detroitski Slovenec, ki se ni državljan, ni pa imel pri sebi potnega lista, s katerim je prišel postavnó v Združene države. Uradnik ga

je aretiriral in ostal je na postaji. Zunaj se ustavimo in dva tovarna gresta nazaj, da vidita k bo z njim. V tistem momentu jo aretiranc primah naša vrata in gre proti nam. Tor so ga izpustili? Ne, niso, jim pove, on je — ušel. Kaj? D ušel je! Uradniki so imeli to ko posla, da niso pazili nanj on je enostavno odkorakal pisarne. Če je tako, tedaj hitro v avto! Odpeljal se je z nam in dovolj je bilo smeha na račun imigracijskega uradnika, ki tu ko slabo pazi na svoje "arestatete". Tako se je končala kanadska avantura.

"Tammany Farmers." Dosti se bi moglo napisati Detroitu in tamošnjih "razmerah, slovenskih in splošnih, toda — zakaj ne bi še kdo drugi povedal? N. pr. povedati bi bi to treba še to, da Ford ni edini kralj avtomobilov v Detroitu. So tudi drugi: Dodge, Chrysler, Fisher itd. Zraven tega so tudi še druge industrije, ki proizvajajo različne "asesorije" (protektive) za avte. Potem so n. pr. mostovne industrije, kot n. pr. večja solna jama. Ford je zmožni producirati tudi aeroplane, a to delo je še v povojih.

Omenjeno tudi ni bilo umiško in delavsko politično gibanje v splošnem, ki pa je na leto loet zelo mizerno. Anglijska socialistična organizacija je slaba že ves čas izza vojne in unije s omejene le na stavbne stroške. Ameriška delavska federacija je sicer sklenila že pred enim letom, da organizira stototisoč avtomobilski industriji, ampak še danes hodi okrog industriji kakor maček okoli vrele kačke. Seveda federacija je — zanjo. Zato pričakujemo, da "edino" zveličavni delavski mesije" organizirajo avtne delavce... Danes ni še nič. Kaj čakajo!

Dne 5. septembra se je namazal prijatelj Petrom zadelo, da je že dovolj najinega takirnog gostoljubnosti detroitških rodogov in prijateljev. Lahko je postala še nadežna. Zato sklenila, da se izkida v Detroitu, predno se nauje ne naveščajo. All right. Peter je skušal, da jo pobliže s parnikom v Cleveland, jaz pa sem imel pri sebi potnega lista, s katerim je prišel postavnó v Združene države. Uradnik ga

je aretiriral in ostal je na postaji. Zunaj se ustavimo in dva tovarna gresta nazaj, da vidita k bo z njim. V tistem momentu jo aretiranc primah naša vrata in gre proti nam. Tor so ga izpustili? Ne, niso, jim pove, on je — ušel. Kaj? D ušel je! Uradniki so imeli to ko posla, da niso pazili nanj on je enostavno odkorakal pisarne. Če je tako, tedaj hitro v avto! Odpeljal se je z nam in dovolj je bilo smeha na račun imigracijskega uradnika, ki tu ko slabo pazi na svoje "arestatete". Tako se je končala kanadska avantura.

"Tammany Farmers." Dosti se bi moglo napisati Detroitu in tamošnjih "razmerah, slovenskih in splošnih, toda — zakaj ne bi še kdo drugi povedal? N. pr. povedati bi bi to treba še to, da Ford ni edini kralj avtomobilov v Detroitu. So tudi drugi: Dodge, Chrysler, Fisher itd. Zraven tega so tudi še druge industrije, ki proizvajajo različne "asesorije" (protektive) za avte. Potem so n. pr. mostovne industrije, kot n. pr. večja solna jama. Ford je zmožni producirati tudi aeroplane, a to delo je še v povojih.

Omenjeno tudi ni bilo umiško in delavsko politično gibanje v splošnem, ki pa je na leto loet zelo mizerno. Anglijska socialistična organizacija je slaba že ves čas izza vojne in unije s omejene le na stavbne stroške. Ameriška delavska federacija je sicer sklenila že pred enim letom, da organizira stototisoč avtomobilski industriji, ampak še danes hodi okrog industriji kakor maček okoli vrele kačke. Seveda federacija je — zanjo. Zato pričakujemo, da "edino" zveličavni delavski mesije" organizirajo avtne delavce... Danes ni še nič. Kaj čakajo!

Dne 5. septembra se je namazal prijatelj Petrom zadelo, da je že dovolj najinega takirnog gostoljubnosti detroitških rodogov in prijateljev. Lahko je postala še nadežna. Zato sklenila, da se izkida v Detroitu, predno se nauje ne naveščajo. All right. Peter je skušal, da jo pobliže s parnikom v Cleveland, jaz pa sem imel pri sebi potnega lista, s katerim je prišel postavnó v Združene države. Uradnik ga

je aretiriral in ostal je na postaji. Zunaj se ustavimo in dva tovarna gresta nazaj, da vidita k bo z njim. V tistem momentu jo aretiranc primah naša vrata in gre proti nam. Tor so ga izpustili? Ne, niso, jim pove, on je — ušel. Kaj? D ušel je! Uradniki so imeli to ko posla, da niso pazili nanj on je enostavno odkorakal pisarne. Če je tako, tedaj hitro v avto! Odpeljal se je z nam in dovolj je bilo smeha na račun imigracijskega uradnika, ki tu ko slabo pazi na svoje "arestatete". Tako se je končala kanadska avantura.

"Tammany Farmers." Dosti se bi moglo napisati Detroitu in tamošnjih "razmerah, slovenskih in splošnih, toda — zakaj ne bi še kdo drugi povedal? N. pr. povedati bi bi to treba še to, da Ford ni edini kralj avtomobilov v Detroitu. So tudi drugi: Dodge, Chrysler, Fisher itd. Zraven tega so tudi še druge industrije, ki proizvajajo različne "asesorije" (protektive) za avte. Potem so n. pr. mostovne industrije, kot n. pr. večja solna jama. Ford je zmožni producirati tudi aeroplane, a to delo je še v povojih.

Omenjeno tudi ni bilo umiško in delavsko politično gibanje v splošnem, ki pa je na leto loet zelo mizerno. Anglijska socialistična organizacija je slaba že ves čas izza vojne in unije s omejene le na stavbne stroške. Ameriška delavska federacija je sicer sklenila že pred enim letom, da organizira stototisoč avtomobilski industriji, ampak še danes hodi okrog industriji kakor maček okoli vrele kačke. Seveda federacija je — zanjo. Zato pričakujemo, da "edino" zveličavni delavski mesije" organizirajo avtne delavce... Danes ni še nič. Kaj čakajo!

